

Вступ

Люди чомусь думають, що після смерті їх щось чекає залежно від того, як вони поведуться на землі. На превеликий жаль чи полегшення, за все, що тут трапилось, в цьому ж таки житті доведеться вигрібати. Щоб вигрібати було не так багато і не так тяжко, в поміч людям наймають нас — душ, скажімо, в ролі навігатора по життєвим перипетіям.

«Шукаємо душу для життєрадісного тренера з боксу чоловічої статі. Вітається підвищена непосидючість, схильність до словоблуддя, нездорова одержимість мішкоподібними формами, обтягнутими

шкірою, і любов до собак. Знання мов — відбірне лихослів'я. На термін 77 років, передбачена тижнева відпустка на період реанімації після нокауту».

«Депресивна асоціопатична душа для талановитої фотографіні. З відразою до дітей і шкідливими звичками: алкоголь, паління, наркотики. Можливе дострокове припинення працевлаштування».

Це я перебирала вакансії на сайті для пошуку роботи. Остання моя каденція закінчилась з пів століття тому, я вже встигла відпочити, знудитись і витратити майже всі гроші. Конче потрібно було чимось зайнятись.

«Якщо ви прісний, як вівсянка і повільний, як світлофор душ, — для вас вакансія бухгалтера в окулярах і з вічними підтяжками для штанів. Особливі вимоги — короткозорість і криворукість. Кандидатам з досвідом заїкання надається перевага».

Ну, навряд чи це мені підійде.

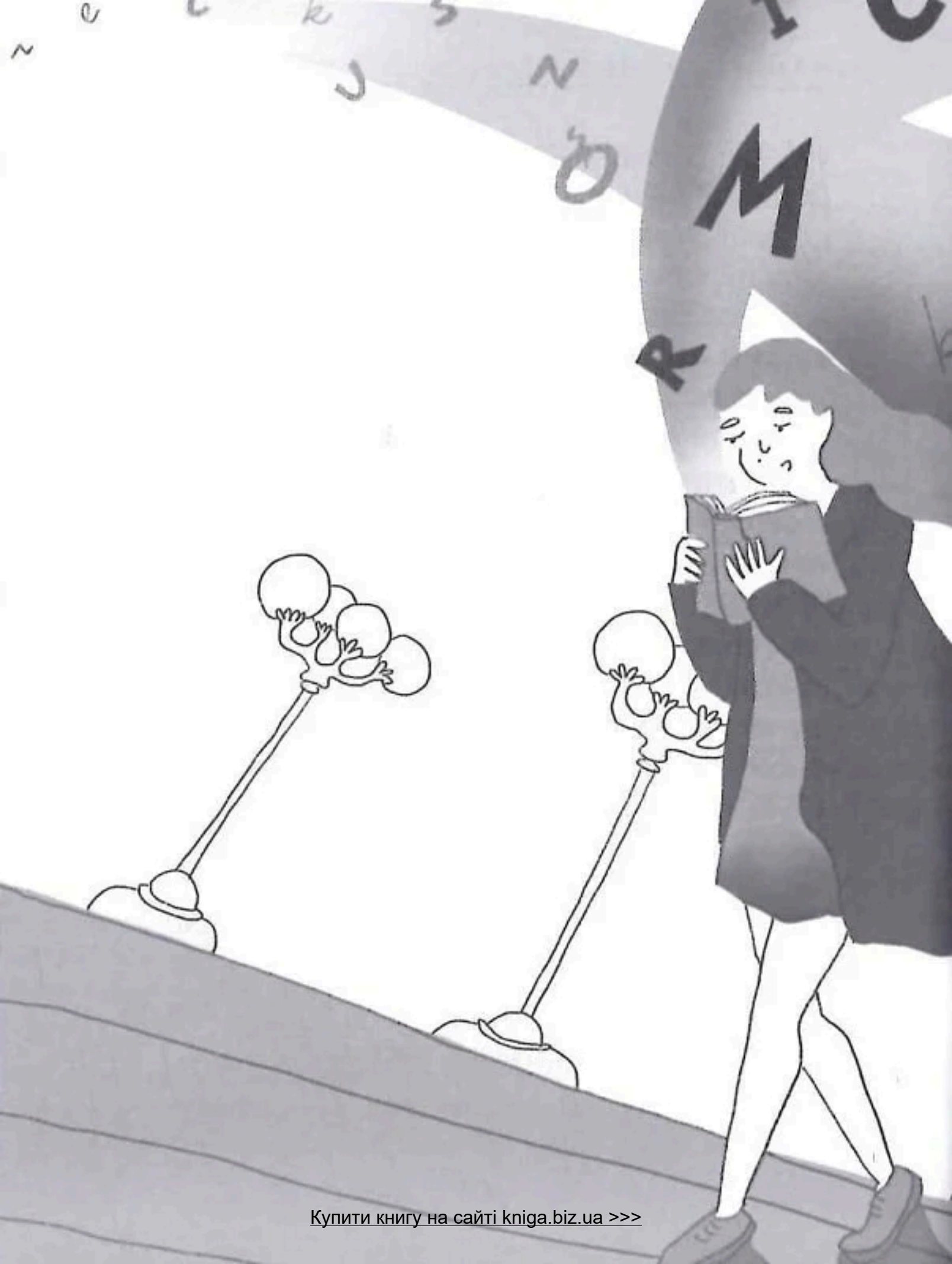
«Потрібен взірець виваженості, прогресу і мудрості для політикинї стабільної країни. На кандидатку очікують складні

вибори, поважні знайомства і мало сексу. Досвід управління державами вітається».

Тут я навряд чи підійду. О, а ось це звучить непогано.

«Потрібна легка душа для дівчини з чистим серцем і здоровою схильністю до порочного. Часта зміна професій, готовність до вивчення нових мов і постійних відряджень, інколи за межі об'єктивної реальності. Абсолютно необхідною є розвинута інтуїція».

Навіть привабливо. І я подалась. Сталось це років двадцять тому. Як ви вже могли здогадатись, мене прийняли і навіть дали непогану зарплату. Після того як закінчу, зможу купити собі білет в іншу галактику і подивлюсь, як там живуть інопланетяни. Може, там і залишусь — якщо сподобається, влаштуюсь на роботу, стану експатом, у клуби за інтересами запишусь. А наразі я Евина душа і, чесно, не знаю пощастило мені з цим чи перепало, але маю те, що маю. А маю я наступне.

Розділ 1

Хранитель слів

Неділя. Підлога в холі міської бібліотеки від ранку скрипіла через натовп. Старі стукали палицями, малі стрибали на одній нозі. Дехто прийшов сам, дехто цілими сім'ями. Всі чекали на слова для наступного тижня. Це означало, що у Еви було ну дуже багацько роботи. Вона щойно відпустила афроамериканську жіночку з кавуноподібними сідницями і люб'язно привітала наступного клієнта усмішкою.

— Дві тисячі, — вибрав тип у костюмі. Здалеку він виглядав презентабельно, але щойно чоловік підійшов ближче, в

очі впадало поріділе волосся, якого він постійно торкався, і «бігаючий» погляд. Я б на місці Еви йому так щиро не усміхалась, — 50 хороших і 250 поганих, — продовжив вибирати він.

Ну от, купив у п'ять разів більше поганих слів. Решта в його замовленні були нейтральними. Ева подала чоловіку термінал, натиснула декілька клавіш і перевела слова на його рахунок. Тип у костюмі отримав чек. Найдорожчими були хороші слова — 100 крон за слово, погані обходились в 20 за одне. Нейтральні коштували по одній кроні. Він кивнув Еві, поправив краватку, шляпу і пішов на вихід. Я теж — подивитись чи є черга надворі. Уф. За масивними дверима і через цілу Маріанську площу аж до фонтана Терезки ще були люди. Схоже, ми тут застрягли до самісінького вечора. І за законом всесвітнього свинства, якраз в цей день надворі світить сонце і пахне жасмином. Ну, зате в мене є час розповісти, що тут відбувається.

Ми були в Празі — місті червоних дахів. Раніше слова тут витали в повітрі і ними